

ע"פ 22186/10/16 - דן שושנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

31 אוקטובר 2016

עפ"ג 22186-10-16 שושנה (עצור בפיקוח) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקש
דן שושנה (עצור בפיקוח)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המבקש וב"כ - עו"ד שאול שניידר

ב"כ המשיבה - עו"ד מירי ביטון הראל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי בקשה לעיכוב רכיב המאסר שהוטל על המבקש בת"פ 56271-06-15, וזאת ביום 27.9.16 על ידי כב' השופטת דניאל בבית משפט השלום בפתח תקווה - כאשר הוטלו עליו 36 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים (בחופף או במצטבר).

יצוין כי עונש ביצוע המאסר עוכב לבקשת ב"כ המבקש עד ליום 2.11.16.

2. המבקש נדון בגזר דינה של כב' השופטת דניאל כנ"ל ב- 7 אישומים - וזאת בגין 6 התפרצויות בצוותא לרכב בכוונה לבצע עבירה, 5 עבירות של גניבה מרכב בצוותא, 3 עבירות של ניסיון הונאה בכרטיס חיוב, ושתי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב.

על פי כתב האישום שתוקן בשלישית, במהלך החודשים אפריל - יוני 2015 חבר הנאשם לאחר לשם ביצוע התפרצויות לכלי רכב. השניים נהגו להגיע לחניוני סופר-מרקטים ולאתר בהם נשים, בדרך כלל מבוגרות שסיימו לערוך קניות, וליטול את תיקיהן מרכביהן, כאשר אלה העמיסו את שקיות הקניות אל

הרכבים. בחלק מהמקרים מיהרו הנאשם והאחר אל כספומטים סמוכים לאחר ההתפרצות, ומשכו או ניסו למשוך סכומי כסף באמצעות כרטיסי אשראי אותם גנבו.

הנאשם והאחר גנבו בדרך זו תיקים ובהם ארנקים שהכילו כסף מזומן, כרטיסי אשראי, תעודות זהות, משקפי שמש, מפתחות הבית והרכב, טלפונים ניידים ועוד.

בחלק מהמקרים הצליחו למשוך באמצעות כרטיסי האשראי סכומים של אלפי ₪ מחשבונות הבנק של המתלוננות.

הנאשם הוא שנהג ברכב אותו העמיד בסמוך לרכבה של המתלוננת הרלוונטית, השניים המתונו עד שהמתלוננת הניחה את תיקה ברכבה ופתחה את תא המטען כך שדלתו הסתירה את המתרחש - אז יצא האחר את הרכב, נטל את התיק, כאשר בחלק מהמקרים השניים שוחחו עם המתלוננות על מנת להסיח את דעתן מהמתרחש.

3. יצוין כי גזר הדין ניתן במסגרת הסדר טיעון על פי הודאתו של המבקש, ללא הסכמה עונשית, כשבמסגרת הסדר טיעון זה, תוקן כתב האישום בשלישית.

4. בגזר דינה קבעה כב' השופטת דניאל את רכיבי עונשו של המבקש כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 30 חודשים.

ב. הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים - שירוצה בחופף ובמצטבר, ובסך הכל ירצה המבקש 36 חודשי מאסר.

ג. מאסרים מותנים למשך 12 ו- 4 חודשים על עבירות שנקבעו בהתאמה.

ד. פיצוי לכל מתלוננת בשיעור 2000 ₪, בסך הכל 12,000 ₪.

ה. קנס בסך 2,000 ₪.

5. לבקשתו של ב"כ המבקש מספר ראשים:

א. צוינו נסיבותיו האישיות החריגות של המבקש בהיותו כבן 61, אב ל- 3 ילדים קטינים ולו חובות רבים.

ב. צוינו משך המעצר של 8 חודשים, ובאיזוק אלקטרוני למשך 10 חודשים.

ג. צוינה פסיקה שעל פיה ניתן עיכוב ביצוע בעונשי מאסר אף ממושכים מאלה שנפסקו לחובת המבקש.

ד. צוין כי לא התקבל תסקיר משלים וסופי לעונש - באופן שלא ניתן ליישם את אפשרות הסטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום ברוח תיקון 113 לחוק.

6. משכך ציין ב"כ המבקש כי על פי הלכת שוורץ - יש סיכוי טוב לערעור באופן המצדיק את עיכוב ביצוע המאסר מהנימוקים שפירט.

7. ב"כ המשיבה נאחזה באותה הלכה, הלכת שוורץ - על מנת להדוף ולהצדיק את דחיית הבקשה, זאת נוכח חומרת העבירות בגין נדון המבקש, משך המאסר (לאחר שצירפה פסיקה לפיה לא עוכב ביצוע המאסר במקרים דומים), נסיבות ביצוע העבירות, עברו הפלילי של המבקש, והדגישה כי בית המשפט קמא נדרש לתסקיר שירות המבחן שהוגש, שהיה סופי - ולא התייחס בית המשפט בגזר דינו תוך שהוא דוחה שיקולי שיקום מפני שיקולים אחרים המצדיקים את גזר דינו, לרבות המאסר שהוטל על המבקש.

8. בחנתי את טיעוני הצדדים.

אין מחלוקת כי ההלכה לה נדרש בית המשפט בהכרעה במבוקש הינה זו שנקבעה בע"פ 111/99 **שוורץ נ' מ"י** - ולפיה: השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו להכריע אם לעכב עונש מאסר הינם:

חומרת העבירה ונסיבות ביצועה.

אורך תקופת המאסר שהושתה על הנאשם.

טיב הערעור לסיכויי הצלחתו.

עברו הפלילי של הנאשם והתנהגותו במהלך המשפט.

נסיבות אישיות המיוחסות לכל נאשם ונאשם.

כן ראה ע"פ 4818/16 **פלוני נ' מ"י** על ידי כב' השופט פוגלמן.

9. מן הכלל אל הפרט.

אין ספק כי בית המשפט נדרש בהרחבה בגזר דינו לחומרת ביצוע העבירות על ידי המבקש, כפי שגם צוין בתחילת ההחלטה - ובעמוד 64 לגזר הדין ציין כי המעשים בוצעו באופן שיטתי ובצוותא, בריחוק גיאוגרפי ממקום מגוריו של המבקש המתגורר באשדוד (שהמעשים עצמם בוצעו בפתח תקווה ובבארות יצחק), כי העבירות בוצעו באופן מתוכנן ומודע עם האחר, לאחר שיצאו מבתיים ועירם כדי לפגוע ברכושם של אחרים למען בצע כסף, במשך כחודשיים, עד שנתפסו בכף.

העבירות בוצעו לאור יום בסמיכות פיזית למתלוננות מבוגרות כשאחת מהן אף היתה לצד בתה התינוקת בת ה-11 חודשים.

נלמד מכך, כמו גם מציון העבירות בגין הורשע המבקש, טיבן וריבויין - כי חומרה יתרה יש במעשיו.

לעניין משך התקופה - אין מחלוקת כי מדובר במאסר ממושך, כאשר על פי הלכת שוורץ, אינה מצדיקה מתן עיכוב ביצוע. גם אם הופנית לפסיקה לפיה ניתן עיכוב ביצוע במקרים בהם נגזר מאסר ממושך - הרי שכל מקרה לגופו, וכך הציגה גם ב"כ המשיבה פסיקה נגדית בה לא ניתן עיכוב ביצוע, לאחר שהוטל מאסר בן 36 חודשים.

לגבי טיב הערעור וסיכויי הצלחתו - הערעור, לכשיוגש, יהיה רק לעניין גזר הדין, וזאת לאחר שהנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום שתוקן בשלישית, במסכת האירועים שפורטה בהרחבה.

בית המשפט שטח בגזר דינו את כל הטיעונים הרלוונטיים שהובאו בפניו - אם באשר לערכים החברתיים שנפגעו, נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת, הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות נסיבותיו האישיות של המבקש, גם כאלה שצוינו על ידי שירות המבחן בתסקירו - שהדגיש כי הנאשם פיתח דפוסי התנהגות של עוברי חוק מכורים לסמים וסובל מקשיי שליטה בדחפים, וזקוק לגבול חיצוני נוקשה והרמטי כמענה לדפוסיו העברייניים.

כן נמצאה כגורם סיכון העובדה כי המבקש מתקשה להתמיד בגמילה ולשפר תפקודו לאחר נסיונות גמילה רבים ועל כן קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק ככל שלא ישתלב בטיפול, נוכח התמכרותו רבת השנים והכרונית לסמים והימורים.

בנקודה זו יודגש, כי בית המשפט פירט בגזר דינו את התחבטותו באשר לשאלה אם יש מקום להפנות את המבקש להליך שיקומי בקהילה טיפולית, בהמשך לעתירת בא כוחו.

בית המשפט נדרש לכך בהרחבה (עמ' 67 לגזר הדין) בציינו את הלכת סויסה, בש"פ 1981/11, כמו גם בש"פ 5752/15 בעניין וורקו - בסופו של דבר ציין כי המבקש הינו בן 61 שנצבו בפניו הזדמנויות מרובות ושונות לגמילה, הוא לא ניצל הזדמנויות אלה, המשיך להשתמש בסמים ולהמר ולעבור עבירות, לא ניסה להיגמל טרם המעצר ואין אינדיקציות שיהא בהן ללמד על סיכויי הצלחה גבוהים במיוחד בנוגע להשתלבות בהליך טיפולי.

בית המשפט קמא נדרש גם בהרחבה לעובדה כי המבקש לא הורשע בביצוע עבירה ספונטנית אלא במסכת מתוכננת של התפרצויות לרכבים בצוותא יחד עם אחר, לא מדובר במעידה חד פעמית - באופן המצדיק היעדרות לבקשה להעדפת שיקולי שיקום על פני מיצוי הדין.

בית המשפט נדרש גם לעברו הפלילי של המבקש שלחובתו 16 הרשעות קודמות החל משנות השמונים במגוון רחב של עבירות, נידון למספר מאסרים, ובתי המשפט אף התחשבו בו בעבר.

בית המשפט נדרש בהרחבה ובמידה הנכונה, לנסיבותיו האישיות של המבקש וזאת בטרם גזיר דין.

10. סופו של דבר - על פי הפרמטרים שנקבעו בהלכת שוורץ - אין כל הצדקה בהיעתרות לבקשה לעיכוב ריצוי המאסר שנקבע למבקש.

אני סבורה, כי בית המשפט קמא נתן דעתו לכל הדרוש בדיקה בטרם גזר את דינו של המבקש.

11. נוכח כל האמור - הבקשה נדחית.

על המבקש להתייצב במועד שנקבע לתחילת ריצוי המאסר ביום 2.11.16 בשעה 13:00 בכלא "הדרים" כשהוא מצויד בתעודת זהות.

12. העתק ההחלטה יישלח למינהלת האיזוק האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ז, 31/10/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת